پارسیان دژ
تاریخ، فرهنگ و میراث ایران

مجموعهٔ مقاله‌ها
نسخهٔ ماندگار

ایران باستان

احترام به دیگر مردمان

نویسنده: شمشاد امیری خراسانی

انتشار: ۲۵ دی ۱۳۹۱ · ۳ دقیقه مطالعه

چکیدهٔ مقاله

هرودوت : ایرانیان به کشورهاي اطراف خود احترام زيادتري نسبت به ديگران ميگذارند . به طوري كه بعد از ملت خودشان ملتهاي اطراف را بسيار دوست دارند و گرامي ميدارند . كشورهاي كه فاصله دورتري با ايران دارد را در درجه دوم و سوم گرامي مي دارند . دليل اين كار از نظر من اين است كه آنان خود را از برترين نژاد ميدانند و كشورهايي كه در كنارشان است را هم رديف خود مي دانند آنان زماني كه كوچه ها به يكديگر مي رسند يكديگر را مي بوسند . اگر هر دو شخص از يك طبقه باشند لبهاي يكديگر را مي بوسند . … اگر يكي پايين تر از

پارسیان دژ / ایران باستان

هرودوت : ايرانيان به كشورهاي اطراف خود احترام زيادتري نسبت به ديگران ميگذارند . به طوري كه بعد از ملت خودشان ملتهاي اطراف را بسيار دوست دارند و گرامي ميدارند .

كشورهاي كه فاصله دورتري با ايران دارد را در درجه دوم و سوم گرامي مي دارند . دليل اين كار از نظر من اين است كه آنان خود را از برترين نژاد ميدانند و كشورهايي كه در كنارشان است را هم رديف خود مي دانند آنان زماني كه كوچه ها به يكديگر مي رسند يكديگر را مي بوسند . اگر هر دو شخص از يك طبقه باشند لبهاي يكديگر را مي بوسند .

...

اگر يكي پايين تر از ديگري باشد صورت يكديگر را مي بوسند و اگر يكي از آنها از طبقات نوكران باشد وي به خاك مي افتد در نبشته هاي پهلوي انوشه روان آذر بادسپندان در ايران باستان آمده است هرچه براي تو نيك نيست تو براي ديگران نيك مپندار (كه پس از اسلام اين گفته به بزرگان اسلام داده شد) . هركس با تو با كينه و خشم رود هر آئينه از او دوري گزين . چندان كه ميتواني مردمان را از سخن خود مرنجان پس نيك سخن گوي . به پيران و بزرگان تندي مكن و آنان را ريشخند مكن . چرا كه تو نيز روزگاري چنين خواهي شد . هيچگاه در مهماني -

انجمن ها و بزم ها بالاي مكان منشين و آنرا به بزرگان ده . افلاطون در كتاب قوانينش مي گويد : پارسيان اندازه ميان بردگي و آزادگي را نگاه مي داشتند . از اينرو نخست

خود آزاد شدند و سپس سرور بسياري از ملتهاي جهان شدند . در زمان او (كورش بزرگ) فرمانروايان به زير دستان خود آزادي ميدادند و آنان را به رعايت قوانين انسان دوستانه و برابري ها راهنمايي ميكردند . مردمان رابطه خوبي با پادشاهان خود داشتند از اين رو در موقع خطر به ياري آنان ميشتافتند و در جنگها شركت ميكردند . از اين رو شاهنشاه در راس سپاه آنان را همراهي ميكرد و به آنان اندرز ميداد . آزادي و مهرورزي و رعايت حقوق مختلف اجتماعي به درستي انجام ميگرفت . در كتاب ديني ايران باستان ويسپرد بند 1 كرده 15 آمده است : همواره در انجام كار نيك و دستگيري از بينوايان و بيچارگان استوار و ثابت قدم باش .فردوسي بزرگ از مهاجرت مردم ديگر كشورها به ايران در زمان شاهنشاهي نوشيروان دادگر و اسكان آنان وكسب زندگي چنين ميگويد :

جهاني به ايران نهادند روي

برآسوده از درد و از گفتگوي

به ايران زبان ها بيا موختند

روان ها به دانش بر افروختند

ز بازار گا نان هر مرز و بوم

ز ترك و ز چين و ز هند و ز روم

هر آنكس كه از دانش آگاه بود
ز گويندگان بر در شاه بود

رد و بخرد و مو بد و ارجمند

بد انديش ، ترسان ز بيم گزند

ارجاع به این مقاله

شمشاد امیری خراسانی، «احترام به دیگر مردمان»، پارسیان دژ، ۱۳۹۱.

خواندن مقاله و پیوست‌های آن در وب‌سایت پارسیان دژ

نشانی ثابت این نسخه:

https://www.parsiandej.ir/articles/1221/pdf/احترام-به-دیگر-مردمان.pdf

آخرین ویرایش مقاله: ۱۲ مرداد ۱۴۰۵